

ת"פ 56256/11/15 - מדינת ישראל נגד משה לקר, אירית גמליאל ע"י, עומר חיות, סער סמואלס, ליאור דוראני, חיים בן בנשתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56256-11-15 מדינת ישראל נ' לקר

פני

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד אביעד דואק

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. משה לקר

2. אירית גמליאל ע"י ב"כ עו"ד טלי חזום

3. עומר חיות

4. סער סמואלס

5. ליאור דוראני

6. חיים בן בנשתי

גזר דין - נאשמת 2

הכרעת הדין

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת הדין מיום 9.09.21, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שונות כמפורט להלן, במסגרת כתב אישום שכלל חמישה אישומים, כל אחד מהנאשמים כפי חלקו באישומים השונים. למעט האישום החמישי בו יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחיטה באיומים, ממנה זוכה במסגרת הכרעת הדין.

2. **במסגרת האישום הראשון**, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. נאשם 3 הורשע באישום זה בעבירה של סיוע להחזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא בצירוף סעיף 31 לחוק. זאת בשל כך שבמהלך השנים 2014-2015 היו נאשמים 1 ו-2 שותפים להפעלתה, החזקתה וניהולה של דירת הימורים במבנה ברח' פנחס בן דוד 3 בראשון לציון. בין היתר, ארגנו נאשמים 1 ו-2 משחקי קלפים, אשר המשתתפים היו עשויים לזכות בהם בכסף רב ללא קשר להבנה או יכולת אלא בעיקר בגורל. נאשם 3 נטל חלק בתפעול דירת הימורים, בכך שחתם על חוזה השכירות של המקום בו שכן המועדון ואף סייע בגיוס מהמרים.
3. **במסגרת האישום השני**, הורשעו נאשמים 4 ו-6 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. זאת בשל כך, שהחל מראשית שנת 2015 לערך ולפחות עד חודש אוגוסט 2015, נאשמים 4 ו-6 היו שותפים להחזקתה וניהולה של דירת הימורים, ששכנה במרתף ברח' הרי יהודה 32 בישוב גני תקווה. נאשמים 4 ו-6 ארגנו בדירה משחקי קלפים אשר המשתתפים בהם עשויים לזכות בכסף, כשזכיה זו תלויה בעיקר בגורל ולא בהבנה או יכולת.
4. **במסגרת האישום השלישי**, העיקרי והחמור ביותר מבין כלל האישומים, הורשעו הנאשמים כולם בעבירה של חסיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 לחוק בצירוף סעיף 382(א) לחוק.
5. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, לאחר שמר שלום קדוש (שכונה "זוהר") צבר חובות הימורים בהיקף של עשרות אלפי שקלים במסגרת משחקי הימורים בהם השתתף הן בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 והן בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6, החל זוהר לעבור כדילר בדירות אלו על מנת לפרוע את חובו, וכן פעל לגיוס מהמרים תוך שהוא מייצע את נאשמים 2 ו-4 על מצבם הכלכלי של המהמרים שניים. אחד המהמרים שהגיע להמר בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 היה נאשם 5, אשר צבר תוך זמן קצר חובות בגובה של עשרות אלפי שקלים חדשים. לאחר מכן, החל נאשם 5 להמר בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6 וגם שם הוא צבר חובות גדולים.
6. בשלב מסוים, התעורר חשדם של נאשמת 2 ושל נאשם 4 כי זוהר מגייס מהמרים לשתי הדירות במקביל ולסרוגין, גם כאשר ידע שמדובר בלקוחות בעייתיים מבחינה כלכלית. כך, למשל התברר להם כי הוא המליץ לתת לנאשם 5 כדור 380 לחוק בצירוף סעיף 382(א) לחוק.
7. נאשמים 4 גם החלו לחשוף בזוהר כי הוא מועל בכספים בדירה בעת עבודתו כדילר.
8. לצורך בירור העניין וגביית חובותיו של זוהר, החליטו נאשמים 2 ו-4 ליוזם מפגש על מנת להפעיל עליו לחץ ולגבות את חובותיו. בימים שקדמו ליום 30.06.15 ידע נאשם 4 את זוהר על המפגש המתוכנן בו עתידה להיות נוכחת נאשמת 2. בין היתר, שלח נאשם 4 לזוהר מסרונים ביום 25.06.15, בהם נכתב: "נדבר בשולחן אתה בבקשה גדולה זוהר הרבה יותר ממני", "אתה עושה טעויות של בית סהר. אני בקשתי שלא יעשו לך כלום עד שיושיבו אותך בשולחן ויתברר הכל...". בנוסף, עדכן נאשם 4 את נאשמים 5 ו-6 אודות המפגש המתוכנן. במקביל, עדכנה נאשמת 2 את נאשמים 1 ו-3 אודות המפגש המתוכנן. נאשם 5 הודיע לנאשמת 2 כי גם הוא יגיע למפגש על מנת לדרוש מזוהר לפרוע את חובותיו.
9. ביום 30.06.15, בסמוך לשעה 21:30, החל המפגש בגינה ציבורית בישוב גני תקווה. תחילה נכחו במפגש נאשמים 4 ו-6, ולאחר זמן הצטרפו אליהם נאשמים 1, 2 ו-3. במהלך הפגישה, הטיחו נאשמים 2, 4 ו-6 בזוהר את עובדת חובותיו הכספיים, את החשדות לפיהם הוא מגייס שחקנים לשתי הדירות לסרוגין, ואת חשדם כי הוא שכנע שחקנים לא להמר בדירות. בשלב זה, נאשמים 1 ו-3 נכחו בפגישה אך לא היו שותפים לחילופי הדברים. לאחר שזוהר הכחיש את החשדות שהוטחו בפניו, נקרא נאשם 5 לגינה והטיח בזוהר את המסרונים שהוא שלח לו, בהם יעץ לו שלא להמר בדירת נאשמים 1 ו-2 בשל מעשי ומאות הנעשים בו. במהלך חילופי דברים אלו, דרשו נאשמים 4 ו-6 מזוהר את הכספים שהוא חייב להם ובנוסף דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪.
10. בשלב מסוים השיח עלה ל"טונים גבוהים", אז הורה נאשם 4 לזוהר להיכנס לרכבו של נאשם 5. בסמוך לכך, פנה נאשם 1 לזוהר ואמר לו "מה עם הכסף? עשית טעות". זוהר התיישב במושב האחורי של הרכב כשלצדו נאשם 6. נאשם 5 התיישב במושב הנהג ולצדו נאשם 4 והרכב החל בנסיעה, כשעקבותיו נסע רכבה של נאשמת 2 ובתוכו היו נאשמים 1, 2 ו-3. לאחר נסיעה קצרה, הגיעו כלי הרכב לשטח פתוח, שם עצרו. בשלב זה ירדו מהרכב זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6, והחל שוב דין ודברים בינם לבין זוהר. נאשמים 1, 2 ו-3 ירדו מרכבה של נאשמת 2, ונאשם 1 הכה את זוהר בפניו במכת אגרוף. נאשם 3 הפילו בדחיפה לרצפה, ובתוך כך הכו אותו נאשמים 1, 3 ו-5 ובעטו בגופו. כתוצאה מכך נפגעה אחת משיני הקדמיות של זוהר והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת, בצלעותיו. בכל אותה העת, עמדו נאשמים 4 ו-2 בסמוך. במהלך התקיפה, הטיח נאשם 5 בזוהר כי הוא סיבך אותו והרס את משפחתו. נאשם 1 אף אמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪. מיד בסמוך, נכנסו נאשמים 1, 2 ו-3 לרכבה של נאשמת 2 ונסעו מהמקום. לאחר מכן, נכנסו זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6 לרכב ונסעו חזרה לדירה. נאשם 4 נתן לזוהר 100 ₪ עבור מונית שתסיעו לביתו.
11. בהכרעת הדין נקבע כי על אף שלא כל הנאשמים לקחו חלק פעיל בתקיפה עצמה, דוגמת נאשמת 2 ונאשם 6, יש לראות בכל הנאשמים כמבצעים בצוותא הן את התקיפה והן את החסיטה. נקבע, כי כל הנאשמים היו חלק מהמעגל הפנימי לקושיים לגרעין הקשה של העבירה. הם התכנסו יחד לשם ביצוע המשימה של חסיטה באיומים את זוהר ותקיפתו הרחק ממקום יישוב בני אדם. לכל אחד מהם חלק מהותי בביצוע העבירה, אם בתכנון המוקדם, אם בהיותו זרר לקיומה של הפגישה במטרה לקדם את עניינו, אם בהסעתו של זוהר למקום והסעת שאר הנוכחים, אם באיומים שהופנו כלפיו, דיבור ובמעשה, ואם בתקיפתו.
12. **במסגרת האישום הרביעי**, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של חסיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק. זאת בשל כך שלאחר שמר ולדימיר אלכסנדר (להלן: "לובה") צבר חוב בסך 6,000 ₪ כתוצאה מהשתתפותו במשחקי הימורים שנערכו באחת או יותר מדירות הימורים שניהלו על ידי נאשמים 1 ו-2, במהלך חודש אוקטובר 2014, יידעה בכך נאשמת 2 את נאשם 1 וזה יצר קשר טלפוני עם לובה, על מנת לקבוע עמו פגישה, שתכליתה הסדרת החוב. השניים נפגשו, והוחלט על הסדר תשלומים, אך לובה עמד בהסדר רק באופן חלקי. או אז, במהלך חודש ינואר 2015, תיאם עמו נאשם 1 פגישה באזור התעשייה בראשון לציון. במהלך פגישה זו, אמר נאשם 1 ללובה, כי הוא לא רוצה לשמוע שהוא מהמר במקומות אחרים ודרש את יתרת החוב. נאשם 1 הוסיף ואמר ללובה, כי לאמתו של דבר הוא לא היה צריך כלל לדבר איתו, שכן הוא נשלח כדי "לפוצץ" אותו, ורק מכיוון שדבריו נגעו ללובה, הוא ינסה להסתדר איתו. בחודשים שלאחר מכן הגיע לובה במספר הזדמנויות להמר במועדון וצמצם את חובו לסכום של 4,100 ₪, סכום שאותו שילם בסופו של יום לנאשמת 2.
13. ביום 13.09.22 ניתן גזר דין בעניינם של נאשמים 1, 3 ו-5. גזר דין זה עוסק אפוא בעניינה של נאשמת 2 בלבד (להלן: "הנאשמת"), אשר הורשעה בגין חלקה באישומים 1, 3 ו-4.

תסקירי שירות המבחן

13. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת. מהתסקיר נלמד אודות הנאשמת, ובשל צנעת הפרט לא אפרט את ענייניה האישיים המפורטים בו מעבר לנדרש. בין היתר נלמד כי הנאשמת השתמשה בסמים מגיל צעיר מאוד, וכן נלמד כי מצבה הכלכלי כמו גם הרפואי והאישי קשים. צוין, כי הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה ותארה כי ברקע למעשיה התמודדות עם קשיים כלכליים משמעותיים. גם קצינת המבחן התרשמה כי ברקע לביצוע העבירות מצוקה כלכלית מתמשכת שחוותה הנאשמת והיותה מפרנסת יחידה. קצינת המבחן העריכה קיומו של סיכון נמוך למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד מצד הנאשמת. בשולי התסקיר, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשמת עונש של מאסר עבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה, כדי שיהא בכך כדי לעודד את הנאשמת במאמציה לנהל שגרת חיים תקינה ויציבה.

הראיות לעונש

עמוד 2

14. לצדה של הנאשמת התייצבו מספר עדים. מר אייל לוי, יו"ר המועצה הדתית ויו"ר המתנ"ס במקום מגוריה של הנאשמת, ראשון לציון. הוא ציין כי הוא מכיר את הנאשמת מעל 12 שנה, והוא התרשם מאישה שכל כולה נתינה. היא נענתה לכל בקשת עזרה מצדו כיושב ראש המתנ"ס, וסייעה בהקמת שני מעונות לילדים הסובלים מאוטיזם. בכל סיוע שנדרש היא הייתה ראשונה להגיע ואחרונה לעזוב, והכל בהתנדבות וללא קבלת תמורה. התייצב גם הורה לילד עם צרכים מיוחדים שהנאשמת מסייעת לו במשך שנים. עו"ד אלעד אפשטיין, שכנה של הנאשמת סיפר על היותה שכנה טובה מאוד הנרתמת לסייע כשנדרש, וכן סיפר על המשבר שפקד אותה כשמונה כונס נכסים לביתה, דבר שהפך אותה לדבריו לשבר כלי. התייצב לימינה גם מר יחזקאל בר זמרה ראש תחום התמכרויות ברשות העירונית למלחמה בסמים ואלכוהול אשר ציין את היכרותו רבת השנים עם הנאשמת במסגרת תפקידו, את הדרך הקשה שעברה הנאשמת להיגמל מסמים ואלכוהול, את הנפילה שהייתה לה לאחרונה ואת פנייתה אליו לסיוע, והוא הדגיש את רצונה האמיתי של הנאשמת לשינוי. בתה של הנאשמת, גב' חי לינוי מרים, סיפרה על המלחמה של אמה לגדל אותה ואת אחיה במצבים קשים, כשאביה ריצה עונשי מאסר בבית הסוהר. בנוסף, הוגשו מכתביהם של מר מוטי עג'מי מ"מ וסגן ראש עיריית ראשון לציון אשר ציין את התנדבותה של הנאשמת בסיוע לילדי המתנ"ס העירוני; ושל מעסיקה של הנאשמת כיום, מוניות דקל, אשר שיבח את מסירותה, חריצותה וסבלנותה מול הילדים אותם היא מלווה.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

15. בטיעוניו לעונש, עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשמים. הוא התייחס לעבירות הנוגעות להימורים שנועדו לסייע במיגור התופעה של התעשרות הכרוכה במזל, המעודדת פסיביות ופרזיטיות, ולדרדר את הנוטלים בה חלק לפשיעה נוספת, כפי שארע במקרה זה. כן פרט את האינטרסים המוגנים בעבירות הסחיטה והחבלה, ביניהם הגנה על שלמות הגוף והנפש, כמו גם הגנה על הרכוש. הוא עמד על ההתארגנות של כל ששת הנאשמים עובר לאירוע שבאישום השלישי, על השתתפות כולם בו, גם אם לכל אחד מהם היה חלק שונה, על הסעת המתלונן למקום חשוך ומבודד, ועל הפגיעה הפיסית בו.

16. לדברי ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם את האישום הראשון נע ממאסר על תנאי עד שנת מאסר ולצדו קנס. באשר לאישום הרביעי הוא טען למתחם של 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל ביחס לחלקו של נאשם 1 באישום זה, ולמתחם של 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל ביחס לחלקה של הנאשמת באישום זה. זאת, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. באשר לאישום השלישי הוא הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמד על הענישה במקרים דומים, ובסופו של יום ביקש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהנאשמים בהתאם לחלקו. ביחס לנאשמים 3 ו-5 שתקפו בפועל את זוהר הוא טען למתחם הנע מ-18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. וביחס לנאשמים 1 ו-6 שהיו שותפים בצעקות או באיומים, הוא טען למתחם הנע מ-15 ועד 33 חודשי מאסר בפועל. לגבי נאשמים 2 ו-4 שהורשעו מכוח ביצוע בצוותא ולא היו שותפים בתקיפה עצמה הוא טען למתחם הנע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת הוא ציין כי ניתן לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשלישי, אך יש להגדיל את המתחם שציין ביחס לאישום השלישי בהתאם.

17. באשר לעונשה של הנאשמת בתוך המתחם עמד ב"כ המאשימה על כך שהנאשמת ניהלה הליך הוכחות מלא, ולא נטלה אחריות אמיתית על מעשיה. זאת למד מכך שתשובתה לאישום הייתה מצומצמת מאוד, והיא בחרה שלא להעיד. בנסיבות אלו טען יש לתת משקל נמוך לחרטה שהביעה בפני קצינת המבחן. לצד זאת ציין, כי לנאשמת אין עבר פלילי, ובשל כך, כמו גם בשים לב לנסיבותיה האישיות, יש למקם את עונשה מתחת לאמצע המתחם. בשל כך הוא ביקש

להשית על הנאשמת עונש של 20 חודשי מאסר בפועל בגין האישומים הראשון והשלישי, ובנוסף 10 חודשי מאסר בגין האישום הרביעי, כך שבסך הכול יושת עליה עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלוננים.

18. ב"כ הנאשמת טענה כי לא היה תכנון מוקדם לתקיפתו של זוהר, ובכל מקרה הנאשמת לא השתתפה באופן פעיל בסחיטה ובתקיפה אלא עמדה מן הצד. גם הנזק שנגרם לזוהר אינו רב. הוא לא נזקק לטיפול רפואי כלשהו, ולמעשה, מעשה הסחיטה לא צלח שכן הוא לא שילם את חובו. באשר לאישום הרביעי נטען, כי ובה ציין בבית המשפט כי לא חש מאוים והוא אף שילם את חובו.

19. עוד ציינה ב"כ הנאשמת, כי כפי שהמאשימה מסכימה שיש לקבוע מתחם אחד לאישומים 1 ו-3, כך יש לקבוע מתחם אחד לאישומים 1, 3 ו-4. לדבריה, מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לחלקה של הנאשמת יכול להתחיל בתקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות ולהגיע עד, לכל היותר, 18 חודשי מאסר בפועל.

20. לצד זאת, היא ביקשה לחרוג מהמתחם לקולא משיקולי שיקום ולהשית על הנאשמת עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה. היא הצביעה על כך שהנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן, נטלה אחריות על מעשיה, כשלמעשה כבר בחקירותיה במשטרה ולאחר מכן בתשובתה לאישום, הודתה בעובדות ובמעשים שיוחסו לה ואך טענה כי הדבר אינו מהווה עבירה. במשך שבע השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, לא ביצעה הנאשמת כל עבירה נוספת והיא מנהלת אורח חיים נורמטיבי וחיובי כפי שנשמע מעדויות העדים שהתייצבו להעיד. היא תורמת לקהילה לצד מאמציה הרבים לפרנס את עצמה ואת משפחתה, ובין היתר, מלווה ילדים אוטיסטיים למסגרות השונות, ומתנדבת בעזרה לנוער בסיכון. כן הצביעה ב"כ הנאשמת על נסיבותיה האישיות של הנאשמת שפורטו בתסקיר שירות המבחן, אשר, כאמור, לא אפרטן בשל צנעת הפרט. יצוין רק, כי מדובר בנאשמת הנלחמת על קיומה וקיום ילדיה במשך שנים, אשר לאחרונה חרף מאמציה הרבים, בעקבות נטילת הלוואות לצורך העסק שהקימה ורכישת הבית, היא קרסה כלכלית, דבר שהביא אותה לפשיטת רגל ולפינויה מהבית עם ילדיה ונכדתה. עוד ציינה, כי נאשמת 2 התייצבה לכל הדיונים, והעיכובים לא נבעו בעטייה. היא גם הצביעה על כך שהנאשמת הייתה עצורה כעשרה ימים ולאחר מכן שהתה במעצר בית תקופה של למעלה משנה, מבלי שהפרה אותו.

21. הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, וציינה כי הביעה חרטה זו כבר בחקירתה במשטרה. היא ציינה כי היא מפרנסת יחידה בביתה, ועובדת לשם כך מבוקר עד ערב. כן ציינה כי היא נמצאת כיום במקום אחר בחייה, ואינה מתכוונת לחזור לחיים שהיו מנת חלקה בעבר. היא ציינה כי נותרה ללא כלום וביקשה כי בית המשפט יתחשב במצבה.

דין והכרעה

22. הערכים המוגנים בעבירות הימורים הם שמירה מפני הנזקים הנגרמים למהמר, לסביבתו ולמשפחתו. הנזק העיקרי הנובע מתוצאות הלוואי של התופעה הינו התמכרות למשחקי המזל, התמכרות הגורמת נזק לאדם המתמכר למשחקים אלה ולבני משפחתו. אך נזק זה נמשך ומתפשט גם אל הציבור הרחב, כאשר ההתמכרות עלולה לדחוף את המתמכר למשחקים אלה לפעילות עבריינית, בכדי למזער את הפסדיו או בכדי להמשיך ולממן את ההימורים (ראו: עמוד 4

רע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.09.00), פסקה 2 לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה). בגזר דינם של הנאשמים האחרים פרטתי את השקפתם של חכמי התלמוד למעשי הימורים ומשחקים אסורים.

23. בנוסף, הנאשמת הורשעה בעבירה של סחיטה באיומים, שהיא עבירה חמורה יותר. עבירה זו נועדה להגן על הזכות לביטחון לחיים בשלווה וזכות הקניין, כשבמקרה זה לצד הפגיעה בערכים האמורים, פגעו הנאשמים גם פגיעה חמורה בזכות האדם לשלמות גופו, באלימות שהם נקטו כלפי זוהר ונאשם 1 והנאשמת גם כנגד וובה. לזוהר אף נגרמו חבלות מהאלימות שננקטה כלפיו. בגזר דינם של הנאשמים האחרים עמדתי על חומרת עבירות אלו, והצורך להחמיר בעונשם של מבצעים, בין היתר, בשל הקושי האינהרנטי של נפגע העבירה להתלונן, בשל החשש ממימוש האיום על ידי הסוחר, כבמקרה זה, בו זוהר לא התלונן מיוזמתו במשטרה, ובעדותו בבית המשפט ניתן היה להיווכח בנקל, כיצד חרף האלימות שחוזה מהנאשמים הוא ביקש להרחיק את עצמו מהפללתם, ואף חזר בו מדברים שאמר בהודעה שמסר במשטרה, בכלל זה תיאור הרגשת הפחד במפגש ובנסיעה ברכב, תיאור המכות שקיבל, ואמירתו כי ירד לו דם מהפנים וכי היה בבית חולים. כך הם הדברים גם בנוגע לוובה, שהצהיר בבית המשפט כי לא חש מאויים ואף שילם את חובו.

24. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת, בין היתר, לתקופה בה נמשכה הסחיטה, תוכן הסחיטה, מספר הסוחרים, התכנון שקדם לסחיטה, ולנזק שנגרם מהסחיטה לנפסח. לצד זאת, גם מקום בו היו מספר שותפים לסחיטה, יש לתת את הדעת על חלקם היחסי של כל אחד מהשותפים בסחיטה, ואת הסיבות שהביאו כל אחד מהם לביצוע העבירה.

25. במקרה זה, מדובר היה באירוע חד פעמי, הן בנוגע לזוהר והן בנוגע לוובה. הנאשמים יצרו קשר ביניהם עובר למפגש עם זוהר כשהם שמו את פניהם לתכלית של גביית החוב והעמדתו על חומרת מעשיו כלפיהם בגיוס שחקני הימורים לשתי הדירות - זו של נאשמים 1 ו-2 וזו של נאשמים 4 ו-6 - במקביל. בנוסף, דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪. אכן, אין טענה כי הם תכננו מראש כיצד לבצע את הסחיטה ושהיא תכלול אלימות כלפי זוהר. ואולם, כולם נסעו יחד למקום שקט ושומם שאין בו אנשים, ושם הותקף זוהר תקיפה לא קלה, בעקבותיה נפגעה אחת משיניו הקדמיות והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת בצלעותיו. נאשם 1 הוסיף ואמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪.

26. לצד הנזק הגופני יש ליתן את הדעת על הרושם שאירוע שכזה מותיר על הנפסח. מידע ספציפי בעניין זה לא הוצג בפני בית המשפט, לבד מהאמור בהודעתו של זוהר במשטרה - אשר נתקבלה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1977 והועדפה על פני עדותו בבית המשפט כמפורט בהכרעת הדין - אודות הפחד שהרגיש. ואולם לא ניתן להתעלם מהעובדה שחרף האלימות שזוהר ספג מהנאשמים והאירוע שעבר, הוא בחר, כאמור, גם בחלופת זמן רב מהאירוע להתכחש לכך בבית המשפט. גם בכך יש ללמד על השפעת האירוע עליו.

27. בנוסף, יש לתת את הדעת לחלקו של כל אחד מהנאשמים. בעניינה של הנאשמת יש לתת את הדעת על כך שהיא לא נטלה חלקה פעיל בתקיפה אלא אך התבוננה בה מהצד. לצד זאת, הנאשמת, יחד עם נאשם 4, הייתה מיוזמי המפגש עם זוהר על מנת להפעיל עליו לחץ ולגבות את חובותיו.

28. הפסיקה ממנה ניתן ללמוד על עונשים שהושטו במקרים דומים ושמהם ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נסקרה בגזר דינם של הנאשמים האחרים, והמבקש - ימצאנה שם. כפי שציינתי בעניינם של הנאשמים האחרים, נכון לקבוע מתחם עונש הולם אחד למעשי הנאשמת בשלושת האישומים בהם הורשעה, בכלל זה גם האישום הרביעי, שאף שהיה במועד אחר ומתייחס לנפגע עבירה אחר, מדובר באירוע שנמשך מניהול משחקי ההימורים של נאשם 1 והנאשמת.

29. בשים לב לכל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשמת, בשים לב לחלקה בהחזקת דירת ההימורים וניהולה, ובשים לב לכך שחלקה במעשה הסחיטה והאלימות כנגד זוהר היה בדרך של ביצוע בצוואת והיא לא נטלה חלק פעיל באלימות עצמה, כך גם לא במעשה הסחיטה כנגד וובה, כשמאידך היא הייתה מיוזמי המפגשים עם קרבנות העבירה, נע ממאסר לתקופה של 12 חודשים ועד למאסר של 30 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבנות העבירות.

מכאן לנאשמת.

30. הנאשמת ילידת 1970, כיום כבת 52. נעדרת עבר פלילי. היא הביעה חרטה על מעשיה, הן בפני קצינת המבחן והן בבית המשפט. היא נכחה בכל הדיונים ובהתאם לטענת ב"כ המאשימה יש גם בכך כדי ללמד על נטילת אחריות על המעשים. נסיבות חייה לא היו קלות והיא התדרדרה לשימוש בסמים בגיל צעיר. על אף זאת, היא הצליחה לשנות את אורחות חייה, ומלבד ההרשעה בהליך זה היא נעדרת עבר פלילי, ואף לא ביצעה מעשה עבירה מאז האירועים נשוא הליך זה. מהעדויות עלה כי לצד תעסוקתה כיום היא פועלת למען החברה בהתנדבות. ההתרשמות של קצינת המבחן הייתה כי כיום, הסיכון למעורבותה של הנאשמת באירועים דומים הוא נמוך.

31. בגזר דינם של הנאשמים האחרים ייחדתי פסקה ארוכה לטענת הנאשמים בכל הנוגע להימשכות ההליכים בעניינם. סרקתי את העיכובים שחלו בהליך, וצינתי כי על אף שלא ניתן לומר כי ההליך נמשך באופן מיוחד בשל מי מהנאשמים, ניתן להצביע על כך, שמספר דיונים בוטלו בשל אי התייצבות מי מבעלי הדין, אך הנאשמת לא הייתה אחת מהם. לצד זאת, לא ניתן לומר שהמאשימה גרמה להתארכות ההליך - לא רשויות החקירה ולא הפרקליטות. ואולם, בסופו של יום, לא ניתן להתעלם מכך שממועד ביצוע העבירות חלפו כשבע שנים, כשבתקופה זו, הנאשמת עברה שינויים, בחייה האישיים, המשפחתיים והחברתיים. ברי, כי בעניינה של הנאשמת יש לתת משקל לחלוף הזמן. למעשה, נכון לומר כי הנאשמת השתקמה, ובוודאי שקיים סיכוי ממשי שהליך השיקום יימשך, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק. הבאתי בחשבון גם את השבוע בו היא הייתה נתונה במעצר. בשים לב לאמור אני סבור כי אין להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל. לצד עונש מאסר בעבודות שירות, יש להשית עליה עונש מאסר צופה פני עתיד ולחייבה בפיצוי למתלוננים זוהר וובה. כמו כן, יש להשית עליה קנס בשל כך שמדובר בעבירה כלכלית.

32. סופו של יום ולאחר שקילת מכלול הנסיבות כולן, אני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.

הנאשמת תתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 28.12.22 עד השעה 08:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחת מרכז - רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הובהר לנאשמת, כי עליה לבצע את עבודות השירות לשביעות רצונו של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים כלפיה ולהפסקה מנהלית, אשר יכול ותביא לריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשמת תעבור אחת מהעבירות בהן הורשעה, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מהיום.

ג. קנס בסך של 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.12.22.

ד. פיצוי למתלוננים ע.ת. 10 סך של 2,500 ₪ ולע.ת. 12 סך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.12.22.

ה. צו מבחן למשך שנה, במסגרתו תמשיך הנאשמת את הטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022, במעמד המתייצבים.